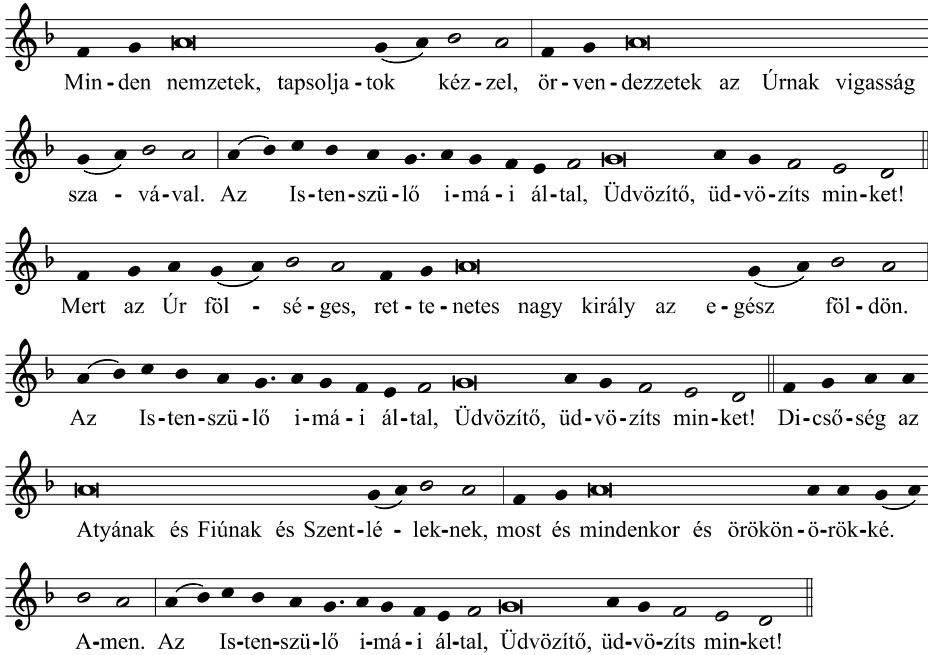

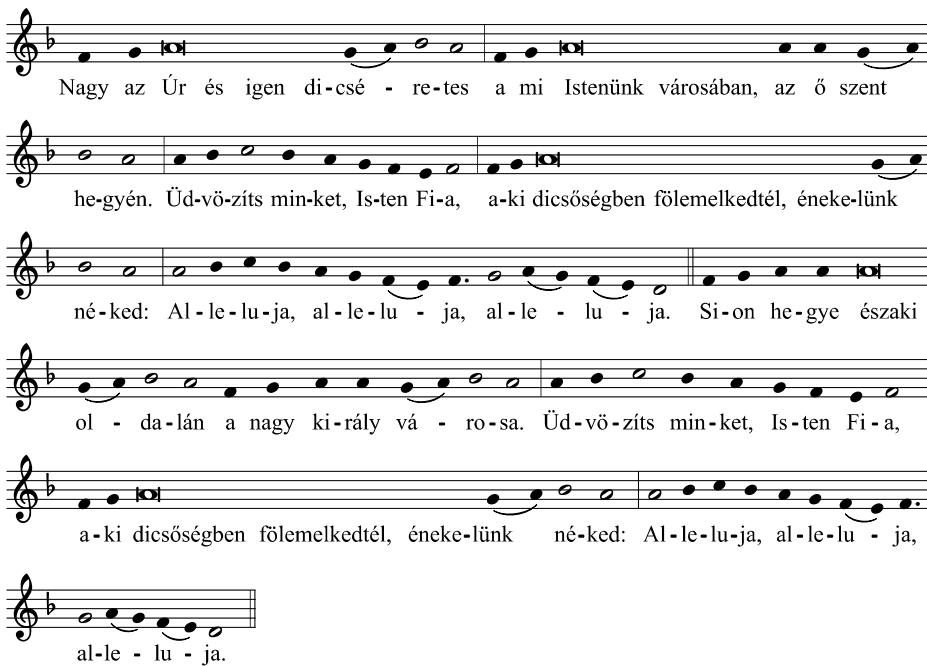
Mennybemenetel

I. antifona

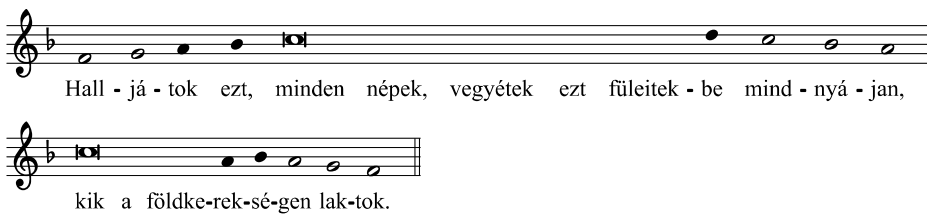
Min - den nemzetek, tapsolja - tok kéz - zel, ör - ven - dezzetek az Úrnak vigasság
sza - vá - val. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket!
Mert az Úr föl - sé - ges, ret - te - netes nagy király az e - gész föl - dőn.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket! Di - cső - ség az
Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor és örökön - ő - rök - ké.
A - men. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vő - zíts min - ket!

II. antifona

Nagy az Úr és igen di-csé - re-tes a mi Istenünk városában, az ő szent
he-gyén. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-ki dicsőségben fölemelkedtél, éneke-lünk
né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja. Si-on he-gye északi
ol - da-lán a nagy ki-rály vá - ro-sa. Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,
a-ki dicsőségben fölemelkedtél, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja,
al-le - lu - ja.

III. antifona

Hall - já - tok ezt, minden népek, vegyétek ezt füleitek - be mind - nyá - jan,
kik a földke-rek-sé-gen lak-tok.

Karvers: a tropár

Bemeneti vers, 4. hang

Föl-ment az Is-ten ör-ven-de-zés-sel, az Úr har-so-na-szó-val.

Ün. tropár, 4. hang

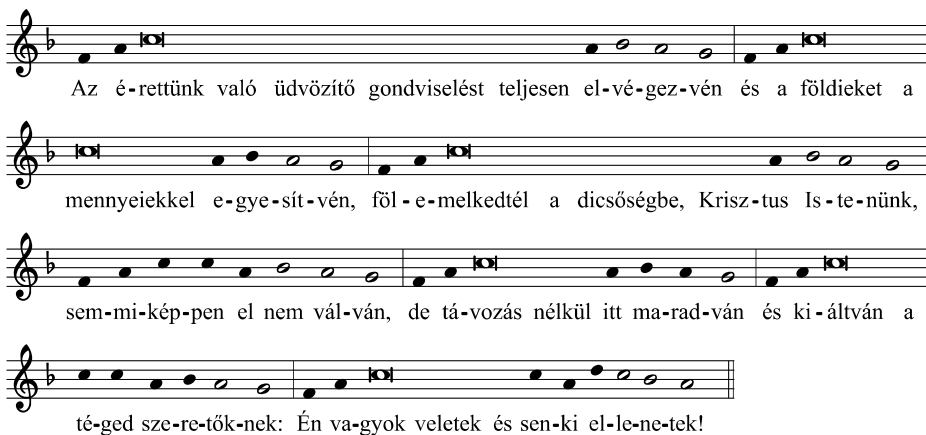
Föl - e - mel - ked - tél dicsőségben, Krisz - tus Is - te - nünk, és ö - römet szereztél
ta - nít - vá - nya - id - nak, megígérvén nekik a Szentlélek le - kül - dé - sét,
és biz - tosítván őket mennye - i ál - dá - sod - ról; mert te vagy az Is - ten Fi - a,
a világ Üd - vö - zi - tő - je.

Dicsőség... most és... 6. hang, konták dallam, A-változat

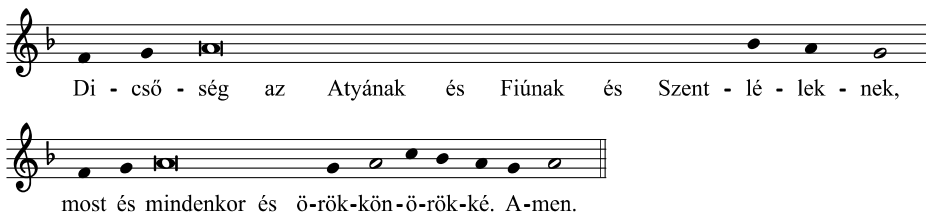
Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor és
örökkön - ö - rök - ké. A - men.

Ün. konták, 6. hang, A-változat

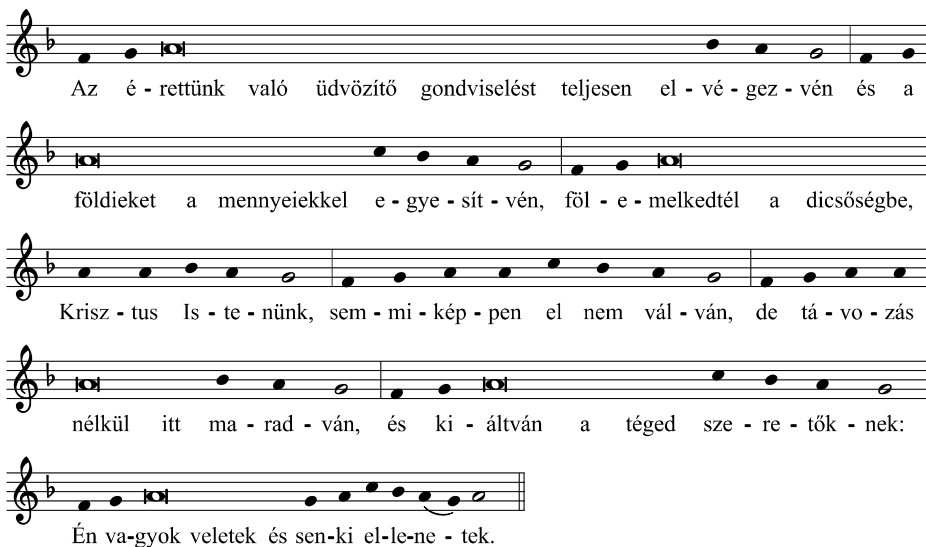
Az é - rettünk való üdvözítő gondviselést teljesen el - vé - gez - vén és a földieket a
mennyeiekkal e - gye - sít - vén, föl - e - melkedtél a dicsőségbe, Krisz - tus Is - te - nünk,
sem - mi - kép - pen el nem vál - ván, de tá - vozás nélkül itt ma - rad - ván és ki - áltván a
té - ged sze - re - tők - nek: Én va - gyok veletek és sen - ki el - le - ne - tek!

Dicsőség... most és... 6. hang, konták dallam, B-változat

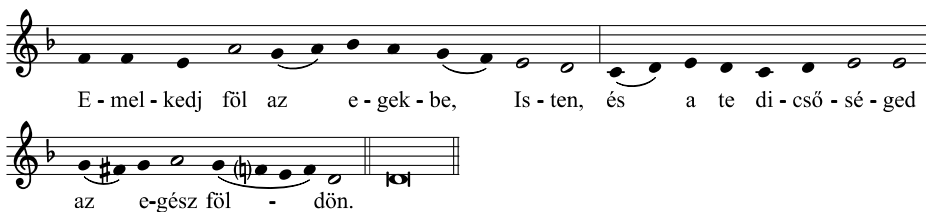
Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,
most és mindenkor és ö-rök-kön-ö-rök-ké. A-men.

Ún. konták, 6. hang, B-változat

Az é - rettünk való üdvözítő gondviselést teljesen el - vé - gez - vén és a
földieket a mennyieikkel e - gy - e - sít - vén, föl - e - melkedtél a dicsőségbe,
Krisz - tus Is - te - nünk, sem - mi - kép - pen el nem vál - ván, de tá - vo - zás
nélkül itt ma - rad - ván, és ki - áltván a téged sze - re - tők - nek:
Én va-gyok veletek és sen-ki el-le-ne - tek.

Prokimen, 7. hang

E - mel - kedj föl az e - gek - be, Is - ten, és a te di - cső - sé - ged
az e-gész föl - dön.

Vers: Kész az én szívem, Istenem! Kész az én szívem, éneklek és zsoltárt zengek dicsőségemmel.

(107. zsoltár)

Alleluja, 2. hang

Vers: Fölment az Isten örvendézzél, az Úr harsonaszóval.

Vers: Minden nemzetek, tapsoljatok, harsogjon az Istennek ujjongásotok hangja!

Magasztalás, 1.

Magasztalás, 2.

9. irmosz, 5. hang

„Láttuk az igazi világosságot”, „Téfenek be” és „Áldott legyen” helyett:

